

Rør: Lad os være ganske ærlige overfor hinanden! Naar det ærede Medlem vil indrømme, hvad der i Virkeligheden er Tilfældet, at han ikke vil ind paa Procentsystemet, men vil over til det gamle System, Contingentsystem, kan man forklare sig den Motivering, hvormed det ærede Medlem nu sidst fremkom. — Naar det ærede Medlem bebrejdede mig, at jeg er for rundhaandet med de Penge, der skulle stilles til Finantsministerens Raadighed, for at han kan gennemføre Systemet, skal jeg bemærke, at vi have den høitærede Finantsministers Ord for, at disse Penge ere den væsentligste Støtte for, at det her omhandlede Princip kan blive gennemført, og da jeg ikke alene er en Under af Principet, men endog anseer det for det eneste System, det er muligt at gennemføre for derefter at ligne en Skat paa Befolkningen, som er nogenlunde ligelig og retfærdig, er det i sin Orden, at jeg ikke fra Finantsministeren vil borttage den væsentligste Støtte, hvorved han skal bære dette Forslag igennem. Jeg haaber, at de Herrer ville kunne forstaae, at det, naar jeg er gaaet ind paa dette Forslag, ikke fra mit Standpunkt er Rundhaandethed, Genkastning af Penge til ingen Nytte, eller Besværliggjørelse af den hele Indretning for Befolkningen. Jeg er kun gaaet ind derpaa, fordi jeg vil Systemets Gjennemførelse, men det ærede Medlem vil det ikke, hvortil han vil Contingentsystemet. Dersom det ærede Medlem kunde overbevise mig om, at man ved at stemme imod Lovforslaget ganske kunde komme bort fra en overordentlig Skat, var det en anden Sag; da behøvede vi ikke at strides, men saaledes som Statsmaskineriet er, bliver det nødvendigt at skaffe flere Penge. (Winther: Nei!) Ja, kan der komme Forslag frem, som overtyde mig om, at det kan lade sig gøre at undvære denne overordentlige Skat, er jeg med største Fornøjelse med. Jeg er ikke forhippet paa en overordentlig Skat, men indtil noget Saadant skeer, vil jeg holde fast ved Lovforslaget. De Herrer, der i sin Tid have været med til i en overordentlig Grad at forøge Statens Udgifter, navnlig ved Vedtagelsen af Hærplanen, skalde dengang have taget deres Forholdsregler. Da tog jeg mine,

men nu sætter man sig med Hænder og Fødder imod, at vi faae en overordentlig Skat til Gjennemførelsen af, hvad man dengang vilde. Jeg bebrejder de Herrer, at de gribe enhver Leilighed til at mistænkeliggjøre det System, som man nu vil føre ind i Livet, og jeg bebrejder navnlig det ærede Medlem, at han har fremsat den Beskyldning, at jeg ikke bryder mig om, hvormeget det koster, naar jeg blot faaer Systemet gennemført. Det klirrer godt og kan blive vendt imod En paa sine Steder, men overfor en rolig og alvorlig Betragtning vil det ikke holde Stik, thi det er som sagt en Nødvendighed at faae en overordentlig Skat, og man skylder Beviset for, at Contingentsystemet, som vi Alle have prøvet, er bedre end Procentsystemet. Man skylder Beviset for, at det er saa fornuftigt og saa meget bedre i sin Indretning, at det i Fremtiden kan bruges som Basis for en Indkomstskat, og naar det ærede Medlem ikke kan føre dette Bevis, maa han ialfald ikke mistænkeliggjøre os Andre saa stærkt, inden man har prøbet Systemet. Viser det sig, at det ikke er brugeligt, eller at det ikke er bedre end det, vi tidligere have haft, have vi Lov til igjen at gaae bort fra det, men saalænge det ærede Medlem ikke har ført Beviset derfor, forekommer det mig, at han bør være maadeholden i sin Kritik over dem, som slutte sig til Systemet, saameget mere som det ærede Medlem godt veed, at jeg ikke er af dem, der have udmærket sig ved at stemme for Forslag, som ere gaaede vidt, eller af dem, der overhovedet ødsle med Statens Penge. Jeg slutter med det, hvormed jeg begyndte, at, naar jeg for Alvor vil et Systems Gjennemførelse, vil jeg ogsaa give de Penge, som dertil kræves. Det kan ikke nytte at sige: Systemet gaaer jeg med til, men det maa Ingenting koste. Hvilke Kræfter der hertil behøves, om de skulle koste 3 Rd. om Dagen, eller om de skulle have Honorar osv., tør jeg ikke nu have nogen Mening om. Jeg tør ikke optaste mig til Dommer over, for hvilken Pris den høitærede Finantsminister kan skaffe Kræfterne tilstede, men jeg har den Tro, at han, som en god Bogter for Statskassen, vil gjøre det saa billigt, som det kan lade sig gjøre. Jeg haa-